

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
Τηλ. επικ.: 210 7767 023**

Αθήνα, 10 - 04 - 2018
Αρ. Πρωτ.: 57

Προς:

Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.:

Βουλευτή κ. Ελ. Ράπτη
(δια της αρμόδιας Υπηρεσίας
της Βουλής των Ελλήνων)

Ερώτηση: 2867/24-01-2018

Σε απάντηση της υπ' αριθ. 2867/24-01-2018 Ερώτησης της Βουλευτού κ. Ελ. Ράπτη, με θέμα: «Μέτρα για την προστασία παιδιών από σεξουαλικά εγκλήματα» σας ενημερώνουμε – κατά λόγο αρμοδιότητας – για τα ακόλουθα:

Η χώρα μας με τον ν. 2101/1992 «Κύρωση Διεθνούς Σύμβασης για τα δικαιώματα του παιδιού» (Α' 192), προχώρησε στην κύρωση και ενσωμάτωση στην εθνική έννομη τάξη της Διεθνούς Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού, η οποία είχε υπογραφεί στη Ν. Υόρκη στις 26 Ιανουαρίου 1990. Επίσης η χώρα μας με τον ν. 2102/1992, κύρωσε την Σύμβαση της Χάγης για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, η οποία είχε υπογραφεί στις 25 Οκτωβρίου 1980 και έχει ήδη κυρωθεί απ' όλα τα κράτη της Ε.Ε.

Ως προς την ειδικότερη θεματική της Σεξουαλικής Κακοποίησης και Σεξουαλικής Εκμετάλλευσης του Παιδιού, η χώρα μας προχώρησε στην κατάρτιση και ψήφιση σειράς νόμων, με συγκεκριμένες διατάξεις των οποίων προβλέφθηκαν – μεταξύ άλλων – τροποποιήσεις σε διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου για την περαιτέρω διασφάλιση της προστασίας των παιδιών από φαινόμενα άσκησης εις βάρος τους ενδοοικογενειακής βίας καθώς και γενετήσιας εκμετάλλευσης, κακοποίησης και εμπορίας τους. Συγκεκριμένα, η χώρα μας προέβη:

- Α) τον Οκτώβριο του 2006, στην ψήφιση του **ν. 3500/2006**, «Για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας και άλλες διατάξεις» (Α' 232), με τον οποίο δίνεται σημαντική βαρύτητα στην πρόληψη και τιμωρία των πράξεων ενδοοικογενειακής βίας σε βάρος ειδικότερα των ανηλίκων μελών της οικογένειας,
- Β) τον Δεκέμβριο του 2007, στην ψήφιση του **ν. 3625/2007**, «Κύρωση, εφαρμογή του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού σχετικά με την εμπορία παιδιών, την παιδική πορνεία και παιδική πορνογραφία και άλλες διατάξεις» (Α' 290), με τον οποίο κυρώθηκε και ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη το Προαιρετικό Πρωτόκολλο στην παραπάνω Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, σχετικά με τις προαναφερθέντα διωκόμενα εγκλήματα, το οποίο είχε υιοθετηθεί με το ψήφισμα 54/263 (25 Μαΐου 2000) της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών. Κυρίως, δε,
- Γ) τον Δεκέμβριο του 2008, στην ψήφιση του **ν. 3727/2008** «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των παιδιών κατά της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, μέτρα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και την αποσυμφόρηση των καταστημάτων κράτησης και άλλες διατάξεις» (Α' 257), με τον οποίο κυρώθηκε και ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη

η Σύμβαση LANZAROTE του Συμβουλίου της Ευρώπης, η οποία είχε υιοθετηθεί από την Επιτροπή Υπουργών στις 12 Ιουλίου 2007, στη 1002 συνεδρίαση των Αναπληρωτών Υπουργών, και είχε ανοίξει για υπογραφή στο Lanzarote (Ισπανία) στις 25 Οκτωβρίου 2007. Με τον ανωτέρω νόμο, προβλέπονται μεταξύ άλλων τροποποιήσεις σε διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προς περαιτέρω διασφάλιση της προστασίας των παιδιών κατά της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης. Έτσι, τόσο κατά το στάδιο της προδικασίας [investigation phase], όσο και κατά την ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία [court proceedings], ελήφθησαν τα αναγκαία μέτρα προς υλοποίηση του ανωτέρω σκοπού.

- Δ) τον Οκτώβριο του 2013, στην ψήφιση του **v. 4198/2013** «Πρόληψη και καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και προστασία των θυμάτων αυτής και άλλες διατάξεις» (Α' 215), με τις διατάξεις του οποίου εναρμονίστηκε η ελληνική νομοθεσία με την Οδηγία 2011/36/ΕΕ για την πρόληψη και την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και για την προστασία των θυμάτων της,
- Ε) τον Ιούνιο του 2014, στην ψήφιση του **v. 4267/2014** «Καταπολέμηση της σεξουαλικής κακοποίησης και εκμετάλλευσης παιδιών και της παιδικής πορνογραφίας και άλλες διατάξεις», (Α' 137), με τις διατάξεις του οποίου ήταν εναρμονίστηκε η ελληνική νομοθεσία με την Οδηγία 2011/93/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την καταπολέμηση της σεξουαλικής κακοποίησης και εκμετάλλευσης παιδιών και της παιδικής πορνογραφίας και την αντικατάσταση της απόφασης-πλαίσιο 2004/68/ΔΕΥ του Συμβουλίου και τέλος,
- ΣΤ) τον Ιούνιο του 2017, στην ψήφιση του **v. 4478/2017** (ΦΕΚ Α', 91/23.06.2017) «Ι) Κύρωση και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στη Σύμβαση της Βαρσοβίας της 16ης Μαΐου 2005 του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη νομιμοποίηση, ανίχνευση, κατάσχεση και δήμευση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, ενσωμάτωση της Α-Π 2003/577/ ΔΕΥ, της Α-Π 2005/212/ΔΕΥ, της Α-Π 2006/783/ΔΕΥ, όπως τροποποιήθηκε με την Α-Π 2009/299/ΔΕΥ, και της Οδηγίας 2014/42/ΕΕ.....». Με την τρίτη παράγραφο του άρθρου 7, του ως άνω νόμου, αντικαθίσταται το άρθρο 47 του ν. 3691/2008, διευρύνοντας τη δυνατότητα αποζημίωσης υπέρ του Δημοσίου σε περίπτωση καταδίκης σε στερητική της ελευθερίας ποινή τουλάχιστον τριών (3) ετών, και εξειδικεύοντας παράλληλα τα αδικήματα για τα οποία υφίσταται αυτή η δυνατότητα, σε εκείνα που απαριθμούνται στην παράγραφο 2 του συγκεκριμένου άρθρου, εφόσον αυτά αμέσως ή εμμέσως οδηγήσουν σε οικονομικό όφελος, ήτοι σε εκείνα που επιβάλλονται κατά το άρθρο 5 της Οδηγίας 2014/42/ΕΕ, στα οποία συμπεριλαμβάνεται και η σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών. Με τον ως άνω νόμο ενσωματώθηκε επίσης και η Οδηγία 2012/29/ΕΕ αναφορικά με τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία θυμάτων της εγκληματικότητας.
- Πιο συγκεκριμένα, με τα άρθρα 61 παρ. 5, 62 παρ. 3 και 72 αυτού, ορίστηκε μεταξύ άλλων, ότι το θύμα, ανάλογα με τις ανάγκες του, δικαιούται να έχει πρόσβαση σε δωρεάν και εμπιστευτικές υπηρεσίες γενικής ή ειδικής υποστήριξης και φροντίδας, πριν, κατά και, για εύλογο χρονικό διάστημα, μετά το πέρας της ποινικής διαδικασίας. Το δικαίωμα αυτό μπορεί να επεκταθεί και στους οικείους του θύματος, ανάλογα με τις ανάγκες τους και με τη βαρύτητα της βλάβης που υπέστησαν λόγω της αξιόποινης πράξης που τελέστηκε εις βάρος του θύματος. Παράλληλα, τα τέκνα γυναικών θυμάτων προσβολής προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας, οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, ενδοοικογενειακής βίας, εμπορίας ανθρώπων, σωματεμπορίας, καθώς και εγκλημάτων με ρατσιστικά χαρακτηριστικά έχουν δικαίωμα στα μέτρα υποστήριξης και φροντίδας του παρόντος άρθρου. Κατόπιν των ανωτέρω, οι υπηρεσίες ειδικής υποστήριξης και φροντίδας θυμάτων παρέχουν τουλάχιστον τα εξής: i) κέντρα υποδοχής ή άλλη κατάλληλη προσωρινή στέγαση του θύματος, που χρειάζεται ασφαλή τόπο παραμονής λόγω άμεσου κινδύνου δευτερογενούς και επαναλαμβανόμενης θυματοποίησης, εκφοβισμού και αντεκδίκησης,

ii) στοχευμένη και ολοκληρωμένη υποστήριξη για το θύμα με ιδιαίτερες ανάγκες, όπως είναι το θύμα ρατσιστικής βίας, σεξουαλικής βίας, βίας λόγω ταυτότητας ή χαρακτηριστικών φύλου και βίας στο πλαίσιο στενών διαπροσωπικών σχέσεων, συμπεριλαμβανομένης της μετατραυματικής υποστήριξης και συμβουλευτική.

Σκοπός του ως άνω νόμου είναι να εξασφαλίσει ότι τα θύματα αξιόποινων πράξεων τυγχάνουν της δέουσας πληροφόρησης, υποστήριξης και προστασίας, προκειμένου να συμμετέχουν στην ποινική διαδικασία. Τα θύματα αναγνωρίζονται και αντιμετωπίζονται με σεβασμό, ευαισθησία, εξατομικευμένη, επαγγελματική και χωρίς διακρίσεις προσέγγιση λόγω της φυλής, του χρώματος, της εθνικότητας, της εθνότητας, της γλώσσας, της θρησκείας, της κοινωνικής προέλευσης, των πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, της περιουσιακής κατάστασης, της ηλικίας, του φύλου, του σεξουαλικού προσανατολισμού, της ταυτότητας ή των χαρακτηριστικών φύλου, της αναπηρίας ή οποιασδήποτε άλλης κατάστασης αυτού, σε κάθε επαφή με τις αρμόδιες υπηρεσίες υποστήριξης θυμάτων ή τις υπηρεσίες αποκαταστατικής δικαιοσύνης, στις περιπτώσεις που αυτό προβλέπεται από το νόμο ή κάθε άλλη αρμόδια αρχή, που ενεργούν στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας.

Τα δικαιώματα που θεσπίζονται στον παρόντα νόμο ισχύουν για όλα τα θύματα χωρίς διακρίσεις, ανεξαρτήτως της εθνικότητας ή υπηκοότητάς τους και του καθεστώτος διαμονής τους και είναι τα εξής:

α) το δικαίωμα να κατανοούν και να γίνονται κατανοητά στην πρώτη τους επαφή με την Αστυνομία ή άλλη αρμόδια αρχή, β) το δικαίωμα λήψης πληροφοριών από την πρώτη τους επαφή με την αρμόδια αρχή γ) το δικαίωμα των θυμάτων κατά την υποβολή της καταγγελίας, δ) το δικαίωμα των θυμάτων να λαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με την υπόθεση τους, ε) δικαίωμα διερμηνείας και μετάφρασης, στ) δικαίωμα πρόσβασης σε υπηρεσίες υποστήριξης και φροντίδας θυμάτων κατά τη διάρκεια και, κατά εύλογο διάστημα, μετά το πέρας της ποινικής διαδικασίας, η) δικαίωμα υποστήριξης από τις υπηρεσίες υποστήριξης και φροντίδας θυμάτων, ζ) δικαίωμα διασφαλίσεων στο πλαίσιο υπηρεσιών αποκαταστατικής δικαιοσύνης, θ) δικαιώματα θυμάτων που κατοικούν σε άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ι) δικαίωμα να αποφεύγεται η επαφή μεταξύ θύματος και δράστη, ια) δικαίωμα να προστατεύεται το θύμα κατά την ποινική έρευνα, ιβ) δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής ζωής ιγ) δικαίωμα ατομικής αξιολόγησης για τον προσδιορισμό ειδικών αναγκών προστασίας και ιδ) δικαίωμα προστασίας θυμάτων με ιδιαίτερες ανάγκες προστασίας κατά τη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας.

Το ανήλικο θύμα χρήζει ειδικής ανάγκης προστασίας λόγω ιδιαίτερου κινδύνου να υποστεί δευτερογενή και επαναλαμβανόμενη θυματοποίηση, εκφοβισμό και αντεκδίκηση και για το σκοπό αυτό υποβάλλεται σε ατομική αξιολόγηση από τα Αυτοτελή Γραφεία Προστασίας Ανήλικων Θυμάτων της Υπηρεσίας Επιμελητών Ανηλίκων και Κοινωνικής Αρωγής του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και όπου δεν υπάρχουν, από τα Αυτοτελή Γραφεία Επιμελητών Ανηλίκων και Κοινωνικής Αρωγής, σε συνεργασία με ειδικό παιδοψυχολόγο ή παιδοψυχίατρο των δομών ψυχικής υγείας και σε περίπτωση έλλειψής τους, ψυχολόγο ή ψυχίατρο και αποφασίζεται αν και σε ποιο βαθμό επωφελείται από τα ειδικά μέτρα του άρθρου 69 του νόμου.

Με αφορμή την ενσωμάτωση της προαναφερόμενης Οδηγίας 2012/29 που απαιτούσε ειδικές εγγυήσεις και για τα ανήλικα θύματα, θεσπίσαμε ειδικές δομές, τα λεγόμενα «Σπίτια του Παιδιού». Οι εν λόγω δομές («Σπίτια του Παιδιού») θεσμοθετήθηκαν μετά από χρόνια αδράνειας των προηγούμενων κυβερνήσεων, ενώ προχωρούν οι διαδικασίες για τη στέγαση, στελέχωση, εξοπλισμό, οργάνωση λειτουργίας τους. Πρόκειται για Αυτοτελή Γραφεία εντός της Υπηρεσίας Επιμελητών Ανηλίκων και Κοινωνικής Αρωγής του Υπουργείου Δικαιοσύνης (αποκεντρωμένη υπηρεσία). Θα διαθέτουν ειδικούς χώρους (μονόδρομος καθρέπτης, σύστημα βιντεοσκόπησης της κατάθεσης, σύστημα ενδοεπικοινωνίας μεταξύ του δικαστικού λειτουργού και του παιδοψυχολόγου που θα διενεργεί τη συνέντευξη) και εξειδικευμένο προσωπικό (παιδοψυχίατρο, παιδοψυχολόγο,

κοινωνικό λειτουργό). Εκεί θα διενεργείται η εξέταση του παιδιού θύματος ή μάρτυρα σεξουαλικών εγκλημάτων κατά την ποινική διαδικασία.

Η εν λόγω διαδικασία περιγράφεται στο άρθρο 226 Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και προβλέπει τη διεπιστημονική συνεργασία των προανακριτικών, ανακριτικών και δικαστικών αρχών με ψυχολόγους, ψυχιάτρους και κοινωνικούς λειτουργούς.

Στόχος τους είναι: α) η επίτευξη φιλικότερης προς τα παιδιά Δικαιοσύνης, β) η αποφυγή της δευτερογενούς θυματοποίησης του παιδιού, γ) η αποφυγή πολλαπλών καταθέσεων, δ) η εξακρίβωση της αλήθειας με φιλικό προς το παιδί τρόπο, ε) η εφαρμογή διατάξεων που είχαν παραμείνει κενό γράμμα εδώ και μια δεκαετία, στ) η ενίσχυση του ρόλου του παιδοψυχολόγου ζ) η εκπαίδευση και αξιοποίηση δημόσιων λειτουργών, ώστε να χρησιμοποιούνται λιγότερο οι ιδιώτες πραγματογνώμονες που δεν είναι πάντα αμερόληπτοι και ανεξάρτητοι.

Σημειώνεται ότι ιδρύσαμε προς το παρόν πέντε (5) Αυτοτελή Γραφεία Προστασίας Ανήλικων Θυμάτων - «Σπίτια του Παιδιού» στις πέντε (5) μεγαλύτερες πόλεις (Αθήνα, Πειραιά, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Ηράκλειο) εντός της Υπηρεσίας Επιμελητών Ανηλίκων και Κοινωνικής Αρωγής του ΥΔΑΔ. Ωστόσο: ασκούν αρμοδιότητες σε ολόκληρη την Εφετειακή Περιφέρεια, με αποτέλεσμα τη μεγαλύτερη δυνατή γεωγραφική κάλυψη των δικαστηρίων της χώρας. Ως εκ τούτου, τροποποιήσαμε το άρθρο 226 Α ΚΠΔ ώστε: α) να είναι υποχρεωτική η αξιοποίηση των Σπιτιών του Παιδιού από τις προανακριτικές και δικαστικές αρχές όταν εξετάζεται ανήλικος, β) να ενισχυθεί ο ρόλος του ειδικά εκπαιδευμένου παιδοψυχολόγου κατά την εξέταση του παιδιού και γ) να καταστεί υποχρεωτική η βιντεοσκόπηση της κατάθεσης του παιδιού ώστε να αντικαθίσταται η παρουσία του στα επόμενα στάδια της δίκης, όπως προέβλεπε ήδη το 226 Α ΚΠΔ.

Το ΚΕΣΑΘΕΑ (Κεντρικό Επιστημονικό Συμβούλιο για την αντιμετώπιση της θυματοποίησης και της εγκληματικότητας των ανηλίκων), το οποίο αποτελεί συμβουλευτικό όργανο της Πολιτείας (χωρίς εκτελεστικές/διοικητικές αρμοδιότητες), έχει επιφορτιστεί με τη σύνταξη του Σχεδίου Υπουργικής Απόφασης για τις μεθόδους, προδιαγραφές, διαμόρφωση χώρων κλπ των Σπιτιών του Παιδιού (άρθρο 74 παρ. 3 του ν. 4478/2017). Εργάζεται ήδη επί του Σχεδίου της Υπουργικής Απόφασης και έχει ήδη θέσει τις προδιαγραφές που θα πρέπει να έχουν οι χώροι.

Επιπροσθέτως, αναφέρουμε ότι η ατομική αξιολόγηση των ενήλικων θυμάτων διενεργείται από τα Τμήματα Επιμελητών Κοινωνικής Αρωγής και τα Αυτοτελή Γραφεία Επιμελητών Ανηλίκων και Κοινωνικής Αρωγής της ως άνω Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Η ατομική αξιολόγηση από τα ως άνω Αυτοτελή Γραφεία ασκείται από τους επιμελητές κάθε κλάδου ανάλογα με την ηλικία του θύματος.

Ζ) Με τον **Νόμο 4491/2017** (ΦΕΚ Α', 152/13.10.2017) και συγκεκριμένα με το άρθρο 8 ιδρύεται ο Εθνικός Μηχανισμός Εκπόνησης Παρακολούθησης και Αξιολόγησης Σχεδίων Δράσης για τα Δικαιώματα του Παιδιού. Βάσει του άρθρου 10 παρ. 1. ο Εθνικός Μηχανισμός έχει τις εξής αρμοδιότητες:

α. Την εκπόνηση Εθνικών Σχεδίων Δράσης για τα Δικαιώματα του Παιδιού, συμπεριλαμβανομένων των εκθέσεων βάσης αυτών. Οι εμπλεκόμενοι φορείς κατά την καταγραφή των δράσεων τους οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη τους τις αποφάσεις και τις συστάσεις εθνικών και διεθνών οργάνων προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του παιδιού. Κατά το στάδιο της εκπόνησης των Σχεδίων Δράσης ορίζονται οι δείκτες υλοποίησης της κάθε δράσης.

β. Τη διαβούλευση με την κοινωνία των πολιτών κατά τη διαμόρφωση των Σχεδίων Δράσης. Ο Εθνικός Μηχανισμός μεριμνά για τη συμμετοχή των παιδιών στη διαδικασία της διαβούλευσης.

γ. Την προώθηση και προβολή των Σχεδίων Δράσης.

δ. Την παρακολούθηση της υλοποίησης των Σχεδίων Δράσης. Για το σκοπό αυτόν εκπονεί ενδιάμεσες εκθέσεις για την εφαρμογή των Σχεδίων Δράσης, βάσει επικαιροποιημένων στοιχείων που αποστέλλουν οι φορείς υλοποίησης, εντός των προθεσμιών που ορίζονται από τον Εθνικό Μηχανισμό. Οι ενδιάμεσες εκθέσεις δημοσιοποιούνται.

ε. Την αξιολόγηση των Σχεδίων Δράσης. Ειδικότερα, αποτιμάται ο βαθμός υλοποίησής τους, τα αποτελέσματά τους με βάση τους δείκτες υλοποίησης, καθώς και η συνολική αποτελεσματικότητά τους. Οι εκθέσεις αξιολόγησης των Σχεδίων Δράσης υποβάλλονται στον Συνήγορο του Πολίτη. στ. Την προετοιμασία του εκάστοτε επόμενου Σχεδίου Δράσης.

Με το νόμο καθορίζεται με σαφήνεια ένα πλαίσιο στόχων, αρχών και χρονοδιαγραμμάτων για την προάσπιση και προαγωγή των δικαιωμάτων του παιδιού, με γνώμονα το Σύνταγμα και την εθνική νομοθεσία, τις διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας όπως απορρέουν από διεθνείς και ευρωπαϊκές συνθήκες, καθώς και τις συστάσεις των εθνικών και διεθνών οργάνων προώθησης και προστασίας των δικαιωμάτων των παιδιών και, κυρίως, του Βοηθού Συνηγόρου του Πολίτη για τα Δικαιώματα του Παιδιού και της Επιτροπής Δικαιωμάτων του Παιδιού των Ηνωμένων Εθνών, η οποία παρακολουθεί την εφαρμογή της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού.

Στο παραπάνω πλαίσιο, αναφέρουμε ενδεικτικά τα συγκεκριμένα άρθρα του Π.Κ., βάσει των οποίων διώκονται και τιμωρούνται οι εγκληματικές πράξεις σε βάρος της σεξουαλικής αξιοπρέπειας του παιδιού. Πρόκειται για τα άρθρα: 323B «Διενέργεια ταξιδιών με σκοπό από τους μετέχοντες σε αυτά την τέλεση συνουσίας ή άλλων ασελγών πράξεων σε βάρος ανηλίκου (σεξουαλικός τουρισμός)», 337 «Προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας», 338 «Κατάχρηση σε ασέλγεια», 339 «Αποπλάνηση παιδιών», 340 «Γενική διάταξη», 341 «Απατηλή επίτευξη συνουσίας», 342 «Κατάχρηση ανηλίκων σε ασέλγεια», 343 «Ασέλγεια με κατάχρηση εξουσίας», 345 «Αιμομιξία», 346 «Ασέλγεια μεταξύ συγγενών», 348 «Διευκόλυνση ακολασίας άλλων», 348Α «Πορνογραφία Ανηλίκων», 348Β «Προσέλκυση παιδιών για γενετήσιους λόγους», 348Γ «Πορνογραφικές παραστάσεις ανηλίκων», 349 «Μαστροπεία», 351 «Σωματεμπορία» και 351Α «Ασέλγεια με ανήλικο έναντι αμοιβής».

Συμπληρωματικά προς τα παραπάνω αναφέρουμε και τα άρθρα του Π.Κ. 323Α «Εμπορία ανθρώπων», 324 «Αρπαγή ανηλίκων», 336 «Βιασμός», 348 «Διευκόλυνση ακολασίας άλλων», 352Α «Ψυχοδιαγνωστική εξέταση και θεραπεία του δράστη και του θύματος εγκλημάτων κατά της γενετήσιας ελευθερίας και της οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής» και 352Β «Προστασία της ιδιωτικής ζωής του ανήλικου θύματος» του Π.Κ., συγκεκριμένες διατάξεις των οποίων αφορούν τα εγκλήματα που στρέφονται ειδικά κατά της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης των παιδιών.

Όσον αφορά την ενδοοικογενειακή βία, ολοκληρώθηκε η δημόσια διαβούλευση σχεδίου νόμου για την κύρωση της Σύμβασης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας (Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης) και την προσαρμογή του εθνικού δικαίου στις διατάξεις της σύμβασης.

Τέλος, για την υποχρέωση του εκπαιδευτικού να καταγγείλει στις αρμόδιες αρχές περιστατικό σεξουαλικής κακοποίησης παιδιού, εκτός από το άρθρο 23 του ν. 3500/2006 που αφορά την υποχρέωση αναφοράς εγκλημάτων ενδοοικογενειακής βίας, ισχύει η γενική διάταξη του άρθρου 37 του ΚΠΔ.

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ Ν. ΚΟΝΤΟΝΗΣ**

Αριθμός σελίδων εγγράφου: ...5...
Αριθμός σελίδων συνημμένων:0...
Σύνολο σελίδων: 5